

Осії

розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

РОЗДІЛ: 1

Слово Господнє, що було до Осії, Беєрового сина, за днів Уззійї, Йотама, Ахаза, Єзекії, Юдиних царів, та за днів Єровоама, Йоашового сина, Ізраїлевого царя.

² Початок того, що Господь говорив через Осію. І сказав Господь до Осії: Іди, візьми собі жінку блудливу, і вона породить дітей блуду, бо сильно блудодіє цей Край, відступивши від Господа.

³ І він пішов, і взяв Гомер, дочку Дівлаїма, і вона зачала, і породила йому сина.

⁴ І сказав Господь до нього: Назви ім'я йому Їзреел, бо ще трохи, і покараю кров Їзреелу на домі Єгу, і вчиню кінець царству Ізраїлевого дому.

⁵ І станеться того дня, і Я зламаю Ізраїлевого лука в долині Їзреел.

⁶ І зачала вона ще, і породила дочку. І сказав Він йому: Назви ім'я їй Ло-Рухама, бо більше Я вже не змилюся над Ізраїлевим домом, бо вже більше не прощу Я їм.

⁷ А над Юдиним домом Я змилюся, і допоможу їм через Господа, їхнього Бога, але не допоможу їм ані луком, ані мечем, ані війною, кіньми чи верхівцями.

⁸ І відлучила вона Ло-Рухаму, і зачала знову, і породила сина.

⁹ А Він сказав: Назви ім'я йому Ло-Аммі, бо ви не народ Мій, і Я не буду ваш!

¹⁰ (2-1) І буде число Ізраїлевих синів, як морський пісок, що його не можна ані зміряти, ані злічити. І станеться, замість того, що говориться їм: Ви не народ Мій, буде їм сказано: Ви сини Бога Живого.

¹¹ (2-2) І будуть зібрані разом сини Юдині та сини Ізраїлеві, і настановлять собі одного голову, і повиходять з землі, бо великий день Їзреелу.

РОЗДІЛ: 2

(2-3)

Скажіть своїм братам: Народ Мій, а своїм сестрам: Помилувана.

² (2-4) Судіться з вашою матір'ю, судіться, бо вона не жінка Моя, а Я не її чоловік, і нехай вона відкине від себе свій блуд, і з-поміж своїх перс свій перелюб,

³ (2-5) щоб Я не роздягнув її до нага, і не поставив її такою, як у день її народження, і щоб не зробив Я її пустинею, і не обернув її на суху землю, і не забив її спрагою.

⁴ (2-6) Над синами ж її Я не змилюся, бо вони сини блуду,

⁵ (2-7) бо їхня мати блудлива була, та, що ними була вагітна, сором чинила, бо казала вона: Я піду за своїми коханнями, що дають мені хліб мій та воду мою, мою вовну та льон мій, оливу мою та напої мої.

- ⁶ (2-8) Тому то ось Я вкрию твою дорогу тернями, і обгороджу її огорожею, і стежок своїх не знайде вона.
- ⁷ (2-9) І буде вона гнатися за своїми коханнями, але не дожене їх, і буде шукати їх, та не знайде. І скаже вона: Піду я, і вернуся до мого першого чоловіка, бо краще було мені тоді, як тепер.
- ⁸ (2-10) А вона не знає, що то Я давав їй збіжжя, і виноградний сік, і свіжу оливу, і примножив їй срібло та золото, яке вони звернули на Ваала.
- ⁹ (2-11) Тому то заберу назад Своє збіжжя в його часі, а Мій сік виноградний в його умовленому часі, і заберу Свою вовну та Свій льон, що був на покриття її наготи.
- ¹⁰ (2-12) А тепер відкрию її наготу на очах її коханців, і ніхто не врятує її від Моєї руки.
- ¹¹ (2-13) І зроблю кінець усякій радості її, святу її, новомісяччю її, і суботі її, та всякому святковому часові.
- ¹² (2-14) І спустошу її виноградника та її фіґове дерево, про які вона говорила: Це мені дар за блудодійство, що дали мені мої коханнями. А Я оберну їх на ліс, і їх пожере польова звірина!
- ¹³ (2-15) І навіщу її за дні Ваалів, коли вона кадила. І приоздоблювалася ти своєю носовою сережкою та своїм нашийником, і ходила за своїми коханнями, а Мене забувала, говорить Господь.
- ¹⁴ (2-16) Тому то ось Я намовлю її, і попроваджу її до пустині, і буду говорити до серця її.
- ¹⁵ (2-17) І дам їй виноградники звідти та долину Ахор за двері надії, і вона буде там співати, як за днів своєї молодости, як за дня виходу її з єгипетського краю.
- ¹⁶ (2-18) І станеться, того дня говорить Господь ти кликатимеш: Чоловіче мій, і не будеш більше кликати Мене: Мій ваале.
- ¹⁷ (2-19) І усуну імена Ваалів з її уст, і вони не будуть більше згадувані своїм іменем.
- ¹⁸ (2-20) І складу їм заповіта того дня з польовою звіриною, і з птаством небесним, та з плазуючим по землі, і лука й меча та війну знищу з землі, і покладу їх безпечно.
- ¹⁹ (2-21) І заручуся з тобою навіки, і заручуся з тобою справедливістю, і правосуддям, і милістю та любов'ю.
- ²⁰ (2-22) І заручуся з тобою вірністю, і ти пізнаєш Господа.
- ²¹ (2-23) І станеться того дня, Я почую, говорить Господь, почую небо, а воно почує землю,
- ²² (2-24) а земля задоволить збіжжя, і виноградний сік, і оливу, а вони задовольнять їзреела.
- ²³ (2-25) І обсію її Собі на землі, і змилюся над Ло-Рухамою, і скажу до Ло-Амі: Ти народ Мій, а він скаже: Мій Боже!

РОЗДІЛ: 3

І сказав Господь мені ще: Іди, покохай жінку, кохану приятелем, але перелюбну, подібно, як любить Господь Ізраїлевих синів, а вони звертаються до інших богів, і кохаються у виноградних коржиках.

² І я купив їй собі за п'ятнадцять шеклів срібла й хомер ячменю та летех ячменю.

³ І сказав я до неї: Сиди довгі дні в мене, не будь блудлива, і не будь нічия, також і я буду такий до тебе.

⁴ Бо Ізраїлеві сини будуть сидіти довгі дні без царя та без князя, і без жертви та без камінного стовпа, і без ефода та без домашніх божків.

⁵ Потому Ізраїлеві сини навернуться, і будуть шукати Господа, Бога свого, та царя свого Давида, і за останніх днів з тремтінням обернуться до Господа та до Його добра.

РОЗДІЛ: 4

Послухайте слова Господнього, Ізраїлеві сини, бо Господь має прю із мешканцями земними, бо нема на землі ані правди, ні милости, ані богопізнання.

² Клянуть та неправду говорять, і вбивають та крадуть, і чинять перелюб, поставали насильниками, а кров доторкається крові.

³ Тому то в жалобу земля упаде, і стане нещасним усякий мешканець на ній з польовою звіриною й з птаством небесним, і також морські риби погинуть.

⁴ Та тільки ніхто хай не свариться, і хай не плямує ніхто! А народ Мій як суперечник з священиком.

⁵ І спіткнешся ти вдень, і спіткнешся з тобою й пророк уночі, і знищу Я матір твою!

⁶ Погине народ Мій за те, що не має знання: тому, що знання ти відкинув, відкину й тебе, щоб не був ти для Мене священиком. А тому, що забув ти Закон свого Бога, забуду синів твоїх й Я!

⁷ Що більше розмножуються, то більше грішать проти Мене. Їхню славу зміню Я на ганьбу!

⁸ Вони жертву за прогріх народу Мого їдять, і до провини його свою душу схиляють.

⁹ І буде священикові, як і народові, і дороги його навіщу Я на нім, і йому відплачу згідно вчинків його.

¹⁰ І вони будуть їсти, але не наситяться, чинитимуть блуд, та не розмножаться, бо покинули дбати про Господа.

¹¹ Блуд і вино та сік виноградний володіють їхнім серцем.

¹² Народ Мій допитується в свого дерева, і об'являє йому його палиця, бо дух блудодійства заводить до блуду, і вони заблудили від Бога свого.

¹³ На верховинах гірських вони жертви приносять, і кадять на взгір'ях під дубом, і тополею та теребінтом, бо хороша їхня тінь, тому ваші дочки блудливими стали, а ваші невістки вчиняють перелюб.

¹⁴ Та не покараю ще ваших дочок, що вони блудодіють, та ваших невісток, що чинять перелюб, як відходять вони з блудодійками і жертви приносять з розпусницями. А народ без знання загибає!

¹⁵ Якщо ти блудливий, Ізраїлю, нехай Юда не буде провинний! І не ходіть до Гілгалу, і не приходьте до Бет-Авену, і не присягайте: Як живий Господь!

¹⁶ Бо Ізраїль зробився упертий, немов та уперта корова. Та тепер Господь пастиме їх, як вівцю на привіллі!

¹⁷ Прилучивсь до бовванів Єфрем, покинь ти його!

¹⁸ Збір п'яниць звироднілих учинився розпусним, їхні провідники покохали нечистість.

¹⁹ Вітер їх похапає на крила свої, і вони посоромляться жертв своїх.

РОЗДІЛ: 5

Послухайте цього, священники, і почуйте, Ізраїлів доме, а ви, царський доме, візьміть до вух, бо вам буде суд, бо ви для Міцпи були пасткою й сіткою, розтягнуеною на Фавор.

² І глибоко вгрузли в розпусті вони, та Я поплямую всіх їх.

³ Я знаю Єфрема, а Ізраїль не схований передо Мною, бо тепер блудодійним, Єфреме, ти став, занечистивсь Ізраїль.

⁴ Не дають їхні вчинки вернутись до Бога, бо дух блудодійства в середині їхній, і не відають Господа.

⁵ І гордість Ізраїлева засвідчиться перед обличчям його. А Ізраїль й Єфрем упадуть за провину свою, також Юда із ними впаде.

⁶ З своєю отарою та з своєю худобою вони Господа підуть шукати, але не знайдуть, Він від них віддалився.

⁷ Вони зрадили Господа, бо породили сторонніх дітей, тепер їх пожере молодик разом із частками їхнього поля.

⁸ Засурміте у рога в Гів'ї, сурмою в Рамі, закричіть у Бет-Авені за тобою, Веніяміне!

⁹ В день картання Єфрем за спустошення стане; поміж племенами Ізраїля Я завідомив про певне.

¹⁰ Стали зверхники Юди, мов ті, що межу переносять, на них виллю, як воду, Свій гнів!

¹¹ Єфрем став пригноблений, судом розбитий, бо він намагався ходити за марнотою.

¹² І Я буду, як міль, для Єфрема, і мов та гнилизна для дому Юди.

¹³ І побачив Єфрем свою хворість, а Юда свого чиряка, і Єфрем відійшов до Ашшура і послав до царя до великого. Та він вилікувати вас не зможе, і не вигоїть вам чиряка!

¹⁴ Бо Я немов лев для Єфрема, і немов той левчук дому Юди. Я, Я розшматую й піду, і ніхто не врятує!

¹⁵ Піду, повернуся до місця Свого, аж поки провини своєї вони не признають, і не стануть шукати Мого лица. Та в утиску будуть шукати Мене!

РОЗДІЛ: 6

Ходіть, і вернімось до Господа, бо Він пошматував і нас вилікує, ударив і нас перев'яже!

² Оживить він нас до двох день, а третього дня нас поставить, і будемо жити ми перед обличчям Його.

³ І пізнаймо, намагаймось пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірниці, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоює землю.

⁴ Що, Єфреме, зроблю Я тобі, що зроблю тобі, Юдо? Бо ваша любов, немов хмара поранку, і мов та роса, що зникає уранці,

⁵ тому Я тесав їх пророками, позабивав їх прореченням уст Своїх, і суд Мій, як світло те, вийде.

⁶ Бо Я милости хочу, а не жертви, і Богопізнання більше від цілопалень.

⁷ Вони заповіта Мого порушили, мов той Адам, вони там Мене зрадили.

⁸ Гілеад, місто злочинців, повне кривавих слідів.

⁹ І як той розбишака чигає, так ватага священників на дорозі в Сихем учиняють розбій,

бо злочин учиняють вони.

¹⁰ У домі Ізраїля бачу жахливе, там блуд у Єфрема, занечистивсь Ізраїль.

¹¹ Також, Юдо, для тебе жнива приготовлені, як Я долю народу Свого поверну!

РОЗДІЛ: 7

Коли Я лікую Ізраїля, то виявляю гріх Єфремів та зло Самарії, бо роблять вони неправдиве, і злодій приходить, грабує на вулиці банда.

² І не думають в серці своєму, що Я пам'ятаю про все їхнє зло. Тепер їхні вчинки ось їх оточили і перед обличчям Моїм поставали.

³ Вони злістю своєю втішають царя, а своїми обманами зверхників.

⁴ Усі вони чинять перелюб, мов піч, яку пекар розпалює, що напалювати перестає, як тісто замісить та вкисне воно.

⁵ У святковий день нашого царя похворіли князі від жару вина, і він простяг до насмішників руку свою.

⁶ Бо їхнє нутро, як піч, у них палає їхнє серце: всю ніч спить їхній гнів, а на ранок горить, як палючий огонь.

⁷ Вони всі гарячі, як піч, і суддів своїх пожирають. Усі царі їхні попадали, між ними нікого нема, хто б кликав до Мене.

⁸ Змішався Єфрем із народами, Єфрем став млинцем, що печеться неперевернений.

⁹ Його силу чужі пожирають, та про те він не знає, вже й волосся посивіло в нього, а того він не знає.

¹⁰ І гордість Ізраїля свідчить на нього, і до Господа, Бога свого вони не вертаються, і не шукають Його у всім цім.

¹¹ А Єфрем став, як голуб, нерозумний, немудрий: закликають в Єгипет, а йдуть в Асирію.

¹² Як підуть вони, розтягну Свою сітку над ними, стягну їх додолу, мов птаство небесне, за злобою їхньою Я їх караю.

¹³ Горе їм, бо від Мене вони відійшли, погуба на них, бо повстали вони проти Мене! Хоч Я викупив їх, та вони проти Мене говорять неправду.

¹⁴ І вони в своїм серці не кличуть до Мене, як виють на ложах своїх, точать сварку за хліб та вино, і відступають від Мене.

¹⁵ А Я їх картав, їхні рамена зміцняв, а вони зло на Мене задумують...

¹⁶ Вони наворачтаються, та не до Всевишнього, стали, немов той обманливий лук... Упадуть від меча їхні князі за гордість свого язика, це їхня наруга в єгипетським краї!

РОЗДІЛ: 8

Рога до уст своїх, та й засурми: на дім Божий спадає неначе орел, бо переступили вони заповіта Мого, і на Закона Мого повстали.

² До Мене взивають вони: Мій Боже, познали Тебе ми, Ізраїлю!

³ Покинув Ізраїль добро, ворог його пожене!

⁴ Вони ставлять царя, але не від Мене, вони князя ставлять, але Я не знаю! Вони з срібла свого та із золота свого божків наробили собі, щоб загинути,

⁵ відкинув теля твоє Я, Самаріє! Мій гнів запалився на них, аж доки не можуть вони

від провини очиститись?

⁶ Бо й воно від Ізраїля. Зробив його майстер, і воно то не Бог, бо теля самарійське на кавалки обернеться.

⁷ А що вітер вони засівають, то бурю пожнуть, в них не буде й колосся, а зерно не видасть муки, коли ж видасть, чужі поковтають її.

⁸ Ізраїль проковтнений, став між народами він як та річ, що до неї немає замилювання.

⁹ Бо вони відійшли до Ашшуру, як дикий осел, що самітний собі, а Єфрем за любов дає дари любовні.

¹⁰ І хоч вони здобувають прихильників серед поганів, Я їх позбираю тепер, і незабаром вони перестануть помазувати царя, і князів.

¹¹ Бо жертівників був намножив Єфрем, щоб грішити, на провину йому стали ці жертівники!

¹² Я можу йому написати Закон Свій хоч тисячу разів, як чуже пораховане буде!

¹³ Вони ж жертви кохають, ріжуть м'ясо й їдять, та Господь не вподобує їх. Тепер Він згадає про їхню провину та їхні гріхи покарає, вони до Єгипту повернуться!

¹⁴ Ізраїль забув про свого Творця та й будує палати, а Юда намножив твердинні міста, та пошлю Я огонь на його ці міста, і пожере він палати його!

РОЗДІЛ: 9

Не тішся, Ізраїлю, радістю, як ті народи, бо ти чиниш блуд, відступаючи від свого Бога, дар блудодійний кохаєш на всіх токах збіжжєвих.

² Годувати не буде їх тік та чавило, а сік виноградний зведе їх.

³ Не будуть сидіти в Господньому Краї вони, і Єфрем до Єгипту повернеться, і вони будуть їсти нечисте в Асирії.

⁴ Господеві вина вони лити не будуть, і жертви не будуть приємні Йому; це буде для них, немов хліб похоронний, усі, що будуть його споживати, занечистяться, бо їхній хліб для насичення їх, не для дому Господнього.

⁵ Що зробите ви на день урочистий та на день свята Господнього?

⁶ Бо йдуть ось вони до Асирії, їх збирає Єгипет, Мемфіс їх ховає, коштовність їхнього срібла посяде кропива, будяччя по їхніх наметах.

⁷ Прийшли дні навіщення, прийшли дні заплати, Ізраїль пізнає оце: Нерозумний пророк цей, шалений муж духа, за численність провин твоїх і велике зненавидження!

⁸ Єфрем сторож із Богом моїм, пророк пастка птахолова на всіх дорогах його, ненависть у домі Бога його.

⁹ Глибоко зіпсулись вони, як за днів тих Гів'ї, Він згадає за їхні провини, Він їхні гріхи покарає!

¹⁰ Немов виноград на пустині, знайшов Я Ізраїля, як фігу поранню на фіговім дереві, Я бачив був ваших батьків на початку його, та вони до Баал-Пеору прийшли, і себе присвятили для Бошета, і стали гидотою, як полюблене ними.

¹¹ Єфремова слава, як птах, відлетить: не буде народження, ані зачаття, ані вагітності.

¹² Бо якщо вони викохають свої діти, то їх повбиваю, так що не буде людини, бо горе їм, як відступлю Я від них.

¹³ Єфрем, як Я бачу, для вловів йому подали його власних дітей, і Єфрем поведе

своїх власних дітей на заріз...

14 Дай їм, Господи, що ж Ти даси? дай їм утробу неплідну та висохлі груди!

15 Усе їхнє зло у Гілгалі, бо там Я зненавидів їх; за зло їхніх учинків Я вижену їх з Свого дому. Не буду їх більше любити, всі їхні князі ворохобники!

16 Побитий Єфрем, їхній корень посох, він плоду не зродить. А коли вони зродять, то Я повбиваю улюблених їхнього лона.

17 Відкине їх Бог мій, бо вони неслухняні для Нього були, і будуть вони мандрувати між народами.

РОЗДІЛ: 10

1 Ізраїль буйний виноград, що родить подібне собі. Та за многістю плоду свого він намножує жертівники, за добрістю Краю свого бовванські стовпи прикрашає.

2 Облудне їхнє серце, тому винні тепер вони будуть, Він їхні жертівники понищить поруйнує стовпи їхні.

3 Бо тепер вони кажуть: Нема в нас царя, бо ми не боялися Господа, а цар що нам зробить?

4 Говорять порожні слова, клянуться фальшиво, коли заповіта складають, і на грядках польових цвіте їхнє правосуддя, немов той полин.

5 За телят Бет-Авену бояться мешканці Самарії, бо в жалобі опинився через нього народ його, а жерці будуть плакати над ним, за славу його, що пішла на вигнання від нього.

6 Запроваджений буде і він в Асирію цареві великому в дар. Прийме сором Єфрем, і посоромлений буде Ізраїль за раду свою.

7 Самарія загине; її цар немов тріска ота на поверхні води!

8 І поруйновані будуть висоти Авена, Ізраїлів гріх, тернина й будяччя зросте на їхніх жертівниках, і до гір вони скажуть: Накрийте ви нас! а до взгір'їв: На нас упадіть!

9 Від днів Гів'ї грішив ти, Ізраїлю! Там вони полишилися були, чи ж їх не досягне в Гів'ї війна проти синів беззаконних?

10 За жаданням Своїм покараю Я їх, і зберуться народи на них, і покарані будуть вони за подвійні провини свої.

11 А Єфрем це привчена телиця, що звикла вона молотити, Сам ярмо накладу на її товсту шию, запряжу Я Єфрема, Юда буде орати, Яків буде собі скородити.

12 Сійте собі на справедливість, за милістю жніть, орите собі переліг, бо час навернутись до Господа, ще поки Він прийде і правду лине вам дощем.

13 Ви беззаконня орали, пожали ви кривду, плід брехні споживали, бо надіявся ти на дорогу свою, на многість лицарства свого.

14 І станеться шум по народах твоїх, і всі твердині твої поруйновані будуть, як Шалман зруйнував Бет-Арбел в час війни, була мати з синами убита.

15 Отак вам учинить Бет-Ел за зло вашого зла, конче згине Ізраїлів цар на світанку!

РОЗДІЛ: 11

Як Ізраїль був хлопцем, Я його покохав, і з Єгипту покликав Я сина Свого.

2 Як часто їх кликав, так вони йшли від Мене, приносили жертви Ваалам, і кадили бовванам.

- ³ Я ж Єфрема ходити навчав, Я їх брав на рамена Свої, та не знали вони, що Я їх лікував.
- ⁴ Я тягнув їх шнурками, що людям лицюють, шнурками любови, і був Я для них немов ті, що здійсмають ярмо з-над їхньої шиї, і Я їх годував.
- ⁵ До краю єгипетського він не вернеться, та Ашшур він буде для нього царем, бо вони не хотіли вернутись до Мене.
- ⁶ А містами його ґрасуватиме меч, і засуви його повиламлює він та й пожере їх за задуми їхні.
- ⁷ А народ Мій схильний відпадати від Мене, і хоч кличуть його догори, він не підіймається разом.
- ⁸ Як тебе Я, Єфреме, віддам, як видам тебе, о Ізраїлю? Як тебе Я віддам, як Адму, учиню тебе, мов Цевоїм? У Мені перевернулося серце Моє, розпалилася разом і жалість Моя!
- ⁹ Не вчиню жару гніву Свого, більше нищити Єфрема не буду, бо Бог Я, а не людина, серед тебе Святий, і не прийду в люті гніву.
- ¹⁰ За Господом підуть вони, а Він заричить, немов лев, і Він заричить, і від заходу прийдуть в тремтінні сини.
- ¹¹ Вони прийдуть в тремтінні, як птах із Єгипту, і як голуб із краю Ашшура, і Я посаджу їх по їхніх домах, говорить Господь.
- ¹² (12-1) Єфрем оточив Мене лежу, лукавством Ізраїлів дім, а Юда держався ще з Богом і з святыми був вірний.

РОЗДІЛ: 12

(12-2)

Єфрем пасе вітра й женеться за вітром із сходу. Неправду й руїну розмножує він кожного дня, умову складають з Ашшуром, олива ж несеться в Єгипет.

- ² (12-3) Та в Господа з Юдою пря, і Якова Він навістить за путями його, за ділами його йому зверне.
- ³ (12-4) Він в утробі тримав за п'яту свого брата, а в силі своїй він боровся із Богом,
- ⁴ (12-5) і боровся він з Анголом, та й переміг. Плакав він, і благав він Його, у Бет-Елі знайшов Він його, і там з нами говорить.
- ⁵ (12-6) А Господь Бог Саваот, Його Ймення Господь.
- ⁶ (12-7) А ти через Бога свого навернешся, стережи милість та суд, і завжди надійся на Бога свого!
- ⁷ (12-8) Немов Ханаан, у нього в руці неправдива вага, любить він кривду чинити.
- ⁸ (12-9) І каже Єфрем: Справді я збагатився, знайшов я маєток собі! У всіх моїх чинах не знайдуть провини мені, що гріхом би була.
- ⁹ (12-10) А Я Господь, Бог твій від краю єгипетського, ще в наметах тебе посаджу, немов за днів свята.
- ¹⁰ (12-11) І Я говорив до пророків, і видіння розмножив, і через пророків Я притчі казав.
- ¹¹ (12-12) Хіба беззаконня лишив Гілеад, і марнотою стались лиш там? У Гілґалі приносили в жертву волів, а їхні жертівники мов ті купи каміння на борознах пільних.
- ¹² (12-13) І втік Яків на поле Арама, а Ізраїль за жінку робив, і за жінку отару стеріг.
- ¹³ (12-14) І через пророка Господь із Єгипту Ізраїля вивів, і пророком стережений був

він.

14 (12-15) Єфрем Господа гірко розгнівав, і тому його вчинки криваві Він лишить на ньому, і поверне йому його сором.

РОЗДІЛ: 13

Як Єфрем говорив, то тремтіли, він піднесений був ув Ізраїлі, та через Ваала згрішив і помер.

2 А тепер іще більше грішать, бо зробили собі вони відлива з срібла свого, божків за своєю подобою; робота майстрів усе те, розмовляють із ними вони; ті люди, що жертву приносять, цілують телят.

3 Тому вони стануть, як хмара поранку, і мов та роса, що зникає вранці, немов та полова, що з току виноситься бурею, і наче із комина дим.

4 А Я Господь, Бог твій від краю єгипетського, і Бога, крім Мене, не будеш ти знати, і крім Мене немає Спасителя.

5 Я тебе на пустині пізнав, у пересохлому краї.

6 Мали добрі пасовиська й ситі були, наситилися і загордилось їхнє серце, тому то забули про Мене вони!

7 І став Я для них, немов лев, на дорозі чигаю, немов та пантера.

8 Нападу Я на них, немов та ведмедиця, що дітей загубила, і те розірву, у що серце їхнє замкнене, і їх, як левчук, пожеру там, шматуватиме їх польова звірина.

9 Погубив ти себе, о Ізраїлю, бо ти був проти Мене, спасіння свого.

10 Де цар твій тоді? Нехай він допоможе тобі по містах твоїх усіх! А де судді твої, що про них ти сказав: Дай нам царя та князів?

11 Я тобі дав царя в Своїм гніві, і забрав у Своїй ревності.

12 Провина Єфремова зв'язана, схований прогріх його.

13 Болі, немов породіллі, надійдуть на нього. Не мудрий він син, бо інакше не був би так довго у матернім нутрі.

14 З рук шеолу Я викуплю їх, від смерті їх вибавлю. Де, смерте, жало твоє? Де, шеоле, твоя перемога? Жаль сховається перед очима Моїми!

15 Хоч він дає плід між братами, але прийде вітер зо сходу, вітер Господній, що зійде з пустині, і всохне його джерело, і пересохне криничка його, понищить він скарб всіх коштовних речей!

16 (14-1) Завинить Самарія, бо стала уперта до Бога свого, поляжуть вони від меча! Порозбивані будуть їхні діти, вагітні їхні розпороті будуть!

РОЗДІЛ: 14

(14-2)

Вернися, Ізраїлю, до Господа, Бога свого, бо спіткнувся ти через провину свою!

2 (14-3) Візьміть із собою слова, та й зверніться до Господа, до Нього промовте: Прости нам усяку провину, та добре прийми, і ми принесемо у жертву плода своїх уст!

3 (14-4) Ашшур не спасе нас, не будемо їздити ми на коні, і не скажемо вже чинові рук наших: боже наш, бо тільки Тобою помилуваний сирота.

4 (14-5) Ворохобність їхню вилікую, добровільно любитиму їх, бо Мій гнів відвернувся

від нього.

⁵ (14-6) Я буду Ізраїлеві, як роса, розцвіте він, неначе лілея, і пустить коріння своє, мов Ліван.

⁶ (14-7) Розійдуться його пагінці, і буде його пишнота, мов оливне те дерево, а пахощ його мов Ліван.

⁷ (14-8) Навернуться ті, що сиділи під тінню його, збіжжя оживлять вони й зацвітуть, немов той виноград, будуть згадки про нього, немов про ліванське вино.

⁸ (14-9) Єфрем, що йому до бовванів іще? Я вислухав вже та побачив його, Я для нього немов кипарис той зелений: з Мене знайдений буде твій плід.

⁹ (14-10) Хто мудрий, то це зрозуміє, розумний і пізнає, бо прості Господні дороги, і праведні ходять по них, а грішні спіткнуться на них!

For other languages please go to **www.wordproject.org**